

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, LISTOPAD 2017. ■ GODIŠTE XI. ■ BROJ 70 ■ ISSN 1846-4076

TREĆI EUHARISTIJSKI KONGRES POŽEŠKE BISKUPIJE

23.–24. rujna 2017.

SVEČANI PRIJEM KARDINALA DZIWIWSZA U GRADSKOJ VIJEĆNICI GRADA POŽEGE

Požeška biskupija dala je značajan doprinos gradu Požegi na vjerskom, obrazovnom, kulturnom i drugim područjima

Uoči svečanosti Otvorenja Trećega euharistijskog kongresa Požeške biskupije, u subotu 23. rujna u Gradskoj vijećnici u Požegi priređen je svečani prijem u čast kardinala Stanisława Dziwisza, predvođen biskupom domaćinom msgr. Antunom Škvorčevićem, a pridružili su im se msgr. Želimir Puljić, zadarski nadbiskup i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije; msgr. Đuro Hranić, da-

kovačko-osječki nadbiskup i metropolit; msgr. Adolfo González Montes, biskup Almeríe, nekoć biskup Avile; msgr. Đuro Gašparović, srijemski biskup; msgr. Joachim Simon, dekan Vojnog ordinarijata iz Berlina te svećenici požeških župa i središnjih biskupijskih ustanova. U Gradskoj vijećnici primili su ih Darko Puljašić, požeški gradonačelnik i Alojz Tomašević, požeško-slavonski župan u nazočnosti saborskoga zastupnika

Franje Lucića te drugih gradonačelnika, načelnika općina i predstavnika političkog, vjerskog, gospodarskog i kulturnog života.

Sigurnost postojanja

U pozdravnom govoru gradonačelnik Puljašić zahvalio je časnom gostu na njegovu dolasku u Požegu povodom Trećeg euharistijskog kongresa i 20. obljetnice uspostave Požeške biskupije. U kratkom osvrtu na dvadeseto-

godišnju povijest Požeške biskupije istaknuo je izniman doprinos koji je Crkva kroz Požešku biskupiju dala gradu Požegi na vjerskom, obrazovnom, kulturnom i drugim područjima. Podsjetio je nazočne na riječi biskupa Škvorčevića kako vjernost prijatelju, obitelji, vlastitoj savjesti i dostojanstvu donosi određenu čvrstinu i sigurnost postojanja, ali da vjernost Bogu daje životu pečat vječnosti te utvrdio da se ta vjernost Bogu u

gradu Požegi utiskuje u kulturu, knjige, u fasade i vitraje njezinih crkava. U svom govoru požeško-slavonski župan Alojz Tomašević predstavio je kardinalu Dziwiszu požeški kraj i podsjetio na povezanost Republike Hrvatske sa svetim papom Ivanom Pavlom II.

Presudna uloga sv. Ivana Pavla II.

Potom je kardinal Dziwisz nazočnima progovorio na hrvatskom jeziku i izrazio osobitu radost što je na poziv požeškog biskupa msgr. Antuna Škvorčevića došao u lijepu zemlju Hrvatsku čije ljepote u posljednje vrijeme prepoznaje sve više njegovih

sunarodnjaka koji dolaze ovdje ljetovati. Rekao je da nam je Stvoritelj podario ne samo čudesna prirodna bogatstva, nego i veličanstvenu povijest koja seže još u antičko doba. "Divimo se vašoj kulturi, umjetnosti, vašim uspjesima na raznim područjima života", rekao je kardinal i utvrdio da danas "Hrvatska zauzima mjesto koje joj pripada u obitelji europskih zemalja". Podsjetio je na presudnu ulogu koju je sv. Ivan Pavao II. imao u događajima oko međunarodnog priznanja slobodne i neovisne države Hrvatske te za uspostavljanje diplomatskih odnosa između Republike Hrvatske i Svete Stolice.

Srdačnost hrvatskog naroda

Utvrđio je da je Hrvatska u Ivanu Pavlu II. imala iskrenog i odanog prijatelja koji je uvijek s radošću primao hrvatske hodočasnike te im u Rimu i na generalnim audijencijama upućivao svoju riječ na hrvatskom jeziku. "Moja pustolovina s Hrvatskom započela je

upravo zahvaljujući Ivanu Pavlu II. kojemu sam imao čast služiti tijekom čitavog njegovog pontifikata", rekao je kardinal i naglasio da nikada neće zaboraviti srdačnost koju je hrvatski narod iskazivao Svetomu Ocu. Podsjetio je nazočne na riječi suosjećanja sv. Ivana Pavla II. s patnjama hrvatskog čovjeka zbog posljedica Domovinskog rata koje je izrekao prilikom svoga posljednjeg pohoda 2003. godine: "Poznata mi je tvoja snaga, hrabrost i ufanje. Siguran sam da će ti ustrajno zalaganje omogućiti da jednom i ti ugledaš bolje dane" te zaključio kako vidimo da se ova iskrena i žarka želja koja je izvirala iz Papina srca danas ostvarila. Gradonačelnik Puljašić i župan Tomašević uručili su kardinalu Dziwiszu prigodne darove, a on je njima darovao medalju sv. Ivana Pavla II. Potom se kardinal Dziwisz u pratnji biskupa Škvorčevića rukovao sa svakim pojedinim uzvanikom te upisao u Spomenicu grada Požega.

SVEČANOST OTVORENJA TREĆEG EUHARISTIJSKOG KONGRESA POŽEŠKE BISKUPIJE

Želimo javno očitovati vjeru u Isusa Krista

U subotu 23. rujna ispred drevne crkve sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije, u nazočnosti mladih pristiglih iz različitih dijelova Požeške biskupije, učenika biskupijskih katoličkih škola te drugih vjernika, svečano je otvoren Treći euharistijski kongres povodom 20. obljetnice uspostave Požeške biskupije i ređenja njezina prvog biskupa msgr. Antuna Škvorčevića.

Svečanim otvorenjem započeo je bogati program Kongresa, a predvodio ga je umirovljeni krakovski nadbiskup kardinal Stanislaw Dziwisz; dugogodišnji tajnik sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije. Uz požeškog biskupa msgr. Antuna Škvorčevića, u slavlju su sudjelovali predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup msgr. Želimir Puljić, dakovačko-osječki metropolit nadbiskup msgr. Đuro Hranić, španjoski biskup iz Almerije msgr. Adolfo Gonzales Montes, celjski biskup msgr. Stanislav Lipovšek, subotički biskup msgr. Janoš Penzeš, srijemski biskup msgr. Đuro Gašparović, dekan Vojnog ordinarijata iz Berlina msgr. Joachim Simon, gotovo svi biskupi Hrvatske biskupske konferencije, kanonici stolnoga kaptola te svećenici požeških župa i središnjih biskupijskih ustanova.

POZDRAVNI GOVOR MSGR. ANTUNA ŠKVORČEVIĆA PRIGODOM OTVORENJA TREĆEGA EUHARISTIJSKOG KONGRESA

Bi poslan čovjek imenom Ivan Pavao II. koji je neovisnoj Republici Hrvatskoj, ispačenom ratnim stradanjima, 1997. godine, kako je svečano naviješteno, darovao novu mjesnu Crkvu sa sjedištem u Požegi da sa svojim prvim pastirom svjedoči i naviješta kako je Isus Krist isti jučer, danas i uvijek te da je u njemu sva naša nada. S dubokom zahvalnošću srca slavimo 20. obljetnicu toga radosnog događaja.

Bi poslan čovjek imenom Stanislaw Dziwisz da bude svjedokom ove Papine odluke i da 20. godina nakon toga bude predvoditelj zahvalnog slavlja Trećega euharistijskog kongresa Požeške biskupije pod geslom *Krist danas i uvijek, naša nada, aleluja*.

Uzorit gospodine Kardinali! Već smo osjetili Vašu blizinu kada ste pratili papu Ivana Pavla II. na njegovim pastoralnim putovanjima u Hrvatsku, napose na posljednjem, 2003. godine, kada je u Osijeku okrunio lik Gospe Voćinske. S osmijehom na licu uvijek ste nas primali u Rimu, osobito na našem prvom zahvalnom biskupijskom hodočašću 1998. godine. Kao krakovski nadbiskup, 2006. godine prigodom našega biskupijskog hodočašća *Putovima pape Ivana Pavla II.* dočekali ste nas u katedrali na Wawelu, prihvatili tada poziv da posjetite Požegu i poklonili nam svoju misnicu. Očitovali ste nam posebnu svoju blizinu kad ste nam 2013. darovali relikviju sv. Ivana Pavla II., postavljenu u našoj Katedrali, i poklonili njegov kalež. Radujemo se što se o 20. obljetnici utemeljenja naše Biskupije danas ostvaruje Vaše obećanje da ćete posjetiti Požegu! S dubokim Vas poštovanjem i iskrenom zahvalnošću primamo te najsrdačnije pozdravljamo. Dobro nam došli!

U tom raspoloženju od srca pozdravljam sve nazočne pastire Crkve u Hrvatskoj na čelu s predsjednikom HBK msgr. Želimirom Puljićem i metropolitom đakovačko-osječke crkvene pokrajine msgr. Đuro Hranićem te pastire iz Bosne i Hercegovine predvođene kardinalom Vinkom Puljićem, predsjednikom tamošnje Biskupske konferencije. Pozdrave poštovanja upućujem svim biskupima iz inozemstva - biskupu Almerije u Španjolskoj msgr. Adolfo Gonzálesu Montesu, celjskom biskupu msgr. Stanislavu Lipovšku u Sloveniji, subotičkom biskupu msgr. Janošu Penzešu i srijemskom biskupu msgr. Đuri Gašparoviću u Srbiji te svećenicima, redovnicima, redovnicama, bogoslovima, vjeroučiteljima i svim drugim dragim sudionicima otvorenja Kongresa. Posebna radost večerašnjeg slavlja ste vi mladi, predstavnici pojedinih župa naše Biskupije. Vi ćete, na poticaj pape Ivana Pavla II., prijatelja mladih, u vesperama, povijesno-scenskoj izvedbi, glazbeno-duhovnom programu i noćnom klanjanju u Katedrali, svojom molitvom i pjesmom očitovati oduševljenost za Isusa Krista, ispuniti ljepotom ovu večer i noć, unijeti u slavlje našega Trećega euharistijskog kongresa svoj mladenački zanos i snagu. U tom će vam biti od pomoći pjevači naše Katoličke osnovne škole, zbora mladih i Katedralnog zbora te brass kvintet. Hvala vam za to plemenito djelo.

Uzorit gospodine Kardinali! Svjesni da je euharistija vrhunac i izvor svega kršćanskog života te da se u njoj očituje i ostvaruje Crkva, želimo 20. obljetnicu naše Biskupije proslaviti Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom, javno očitovati vjeru u otajstvo Isusove ljubavi na križu kojom je pobijedio smrt i iskazati poklon njegovoj trajnoj prisutnosti među nama.

Zahvaljujem Vam što ste rado preuzeli službu predsjedatelja kongresnog slavlja. Uvedite nas u dubine otajstva oko kojeg smo se okupili, molite da zagovorom sv. Ivana Pavla II. ostanemo vjerni Isusu Kristu u našoj Požeškoj biskupiji po kojoj ostvarujemo pripadnost jednoj, svetoj katoličkoj i apostolskoj Crkvi. Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje! Nakon što smo podigli kongresnu zastavu na stijeg, neka zazvone sva zvona naše Katedrale, crkve sv. Lovre, franjevačke crkve Duha Svetoga i svih zvonika naših župnih crkava te oglase da je otvoreno slavlje Trećega euharistijskog kongresa o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije.

Uzoriti gospodine Kardinale! Svjesni da je euharistija vrhunac i izvor svega kršćanskog života te da se u njoj očituje i ostvaruje Crkva, želimo 20. obljetnicu naše Biskupije proslaviti Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom, javno očitovati vjeru u otajstvo Isusove ljubavi na križu kojom je pobijedio smrt i iskazati poklon njenoj trajnoj prisutnosti među nama.

Zahvalnost za dar Biskupije

Ovaj povijesni događaj, pjevajući *Christus vincit*, otvorio je Mješoviti katedralni zbor pod ravnanjem Marija Večerića uz pratnju brass kvinteta. Profesori Katoličke gimnazije u Požezi Miroslav Paulić i Leonardo Đaković naviještanjem ulomaka iz Apostolskih pisama o utemeljenju Požeške biskupije i imenovanju prvoga biskupa pobudili su u prisutnima osjećaje ponosa i zahvalnosti Bogu za dar Bi-

skupije. Potom je zbor zapjevao geslo Kongresa *Krist danas i uvijek, naša nada, aleluja*, a za to je vrijeme podignuta zastava Trećega euharistijskog kongresa Požeške biskupije.

Nakon pozdravnog govora biskupa Škvorčevića zazvonila su zvona svih gradskih crkava i oglasila da je otvoreno slavlje Trećega euharistijskog kongresa, a prisutni su se u svečanoj procesiji uputili u Katedralu na Vespere mladih.

VESPERE MLADIH PRIGODOM TREĆEG EUHARISTIJSKOG KONGRESA

Isusovi darovi su ljubav, radost, mir, strpljenje, ljubaznost, dobrota, vjernost...

Nakon svečanosti Otvorenja Trećega euharistijskog kongresa Požeške biskupije kardinal Stanisław Dziwisz predvodio je u katedrali sv. Terezije Avilske Vespere mladih.

Uz krakovskog kardinala službu večernjih hvala slavili su i mjesni biskup Antun Škvorčević te dvadesetak biskupa iz Hrvatske i inozemstva. Svečanost je pjevanjem animirao Mješoviti katedralni zbor i zbor mladih, a sudjelovali su mladi iz svih dekanata Požeške biskupije i brojni drugi vjernici.

Susret s relikvijom sv. Ivana Pavla II.

Neposredno prije Vespera, procesija predvođena križem mladih zaustavila se na Trgu ispred Katedrale, a pred kardinala Dziwisza, mjesnog biskupa Škvorčevića, druge biskupe, svećenike, mlade i ostale vjernike donesena je relikvija sv. Ivana Pavla II. koja se čuva u kapeli katedralne kriptе. Pjevajući ulomak iz Svečeve homilije *Otvorite vrata Kristu, nemojte se bojati* i iskazujući zahvalnost za utemeljenje Biskupije i imenovanje njezinog prvog biskupa, nazočni su posvjedočili duhovnu blizinu i povezanost sa svetim Papom.

Predvoditelj slavlja kardinal Stanisław Dziwisz održao je nakon toga prigodnu homiliju.

PRIGODNA HOMILIJA KARDINALA STANISŁAWA DZIWISZA

Dosta, ja od Gospodina primih što vama predadoh: Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, zahvalivši razlomi i reče: »Ovo je tijelo moje – za vas. Ovo činite meni na spomen.« Tako i čašu po večeri govoreći: »Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete, meni na spomen.« (1 Kor 11, 23-25).

'Kada slušamo riječi Gospodina Isusa koje se odnose na ustanovljenje euharistije tijekom posljednje večere, pred sobom vidimo otajstvo njegove istinske i trajne prisutnosti među nama. Tko je taj Isus? Dok stojimo pred euharistijskim otajstvom nije nam dovoljno povijesno znanje o Kristu. Ovo nas Otajstvo nuka na razmišljanje tko je za mene, za sve nas ovdje okupljene, Otkupitelj?

Ovaj Isus, kojega ovdje susrećemo, daje nam svoje Tijelo za hranu, predaje se za nas, polaže za nas svoj život. Otajstvo euharistije jasno nam posvjećuje da nam Isus Krist ništa ne oduzima. On nam daje samoga sebe pod prilikom Kruha koji možemo jesti! U tom Kruhu ostaje među nama da bismo mu mogli biti blizu! Zahvaljujući njegovoj blizini, zahvaljujući njegovoj božanskoj moći i ljubavi, možemo rasti i razvijati se u skladu s planom koji dobri Bog ima za nas.

To znači graditi na stijeni – na stijeni koja je On sam (usp. Lk 6, 48)!

Danas se nalaziš u klanjanju pred njim! U blizini si našega Gospodina i Spasitelja. Kada su dvoje ljudi bliski, tada se uzajamno obogaćuju. On Ti u ovom susretu upućuje svoju riječ i ne samo riječ. Čitavim svojim duhovnim bogatstvom dolazi preda te i kuca na tvoje srce. Poštuj, ipak, tvoju osobnost, tvoju intimu. Ne ulazi na silu. Ako mu ne otvoriš svoje srce, neće ući. No budeš li imao hrabrosti reći da se uzdaš u njega, tada će On ispuniti tvoje srce, bit će uza te kao najbolji prijatelj. Tako ćeš steći osobito blago kao što su ljubav, radost, mir, strpljenje, ljubaznost, dobrota, vjernost i još mnoga drugoga (usp. Gal 5, 22). To su darovi Božanskog Prijatelja.

Svojim dolaskom ovdje gradiš svoj dom i svoju budućnost na stijeni koja je Isus Krist. I nije dovoljan samo jedan usputan susret. S prijateljem kao što je Isus želimo se susretati što češće. Zagledani smo u ono što On čini i nastojimo ga nasljedovati, ići za njim. Ovdje, najbolje na koljenima i u šutnji, uvjerit ćemo se u jedno: isplati se dopustiti da te vodi takav Prijatelj i Vođa. On te neće iznevjeriti!

POVIJESNO-SCENSKI PRIKAZ MLADIH PRIGODOM 20. OBLJETNICE USPOSTAVE POŽEŠKE BISKUPIJE

Dvadeset godina plodne žetve

U predvečerje, uoči Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa, nakon svečanih Vespera mladih Katedrali, u prepunoj Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi učenici Katoličke gimnazije i drugi mladi povijesno-scenskim programom pod nazivom 20. godina plodne žetve predstavili su dvadesetogodišnju povijest Požeške biskupije.

Ovaj mladenački izričaj svojim su dolaskom uveličali kardinal Stanislav Dziwisz, požeški biskup Antun Škvorčević, brojni biskupi iz Hrvatske i inozemstva, svećenici, redovnici, redovnice te brojni vjernici.

Tekst i scenarij za ovo skazanje napisao je trajni đakon Požeške biskupije Zdravko Tičl, a mlade je glumce uvijek bavala voditeljica dramske dru-

žine Katoličke gimnazije u Požegi prof. Marijana Čorluka. Dinamičnoj izmjeni glume, recitala, pjesme i plesa svoj su doprinos dali i vlč. Mario Večerić te profesorice Marija Tonc i Ljuba Šolić koji su za tu prigodu oformili i uvježbali poseban zbor mladih te voditeljica plesne radionice Ilijana Lončar čije su učenice umjetničkim plesom obogatile ovaj program. Budući da je scenski

prikaz namijenjen prvenstveno mladima, u njega su osim dominantnog povijesnog izričaja unešeni i elementi humora, a sve je bilo popraćeno vizualnim projekcijama za koje je zaslužna TV-sekcija Katoličke gimnazije.

Radnja predstave započinje 1997. kada je Požežane zatekla vijest o osnutku Biskupije. Skupina mladih nastoji se na što bolji način pripravi-

ti i osigurati uvjete za početak života nove mjesne Crkve. U tom se dijelu podsjeća na imenovanje biskupa, stolnu crkvu, zaštitnika Biskupije i sl. U drugom dijelu koji prikazuje dvadesetogodišnju povijest Požeške biskupije predstavljeno je njezino djelovanje i doprinos na društvenom, obrazovnom, karitativnom, umjetničkom i brojnim drugim područjima.

DUHOVNO-GLAZBENI PROGRAM I NOĆNO KLANJANJE MLADIH

»Otvorite vrata Kristu«

U večernjim satima, nakon scen-sko-glazbenog programa u Dvorani sv. Terezije Avilske, na kongresnom prostoru ispred požeške Katedrale održan je duhovno-glazbeni program pod nazivom *Otvorite vrata Kristu*. Na poticaj biskupa Antuna Škvorčevića i svesrdnim zalaganjem katedralnog kapelana Krunoslava Siroglavića prvi puta u povijesti Biskupije oformljen je Biskupijski zbor

mladih koji je animirao spomenuti program i nastupio pred brojnim mladima iz cijele Biskupije kao i drugim vjernicima koji su ispunili novouređeni Trg sv. Terezije Avilske.

Praćeni dobro uvježbanim bendom, uz Biskupijski zbor mladih koji je osim vlč. Siroglavića uvježbavala i Marija Milinković, nastupili su i brojni solisti: Marko Marić, Ana Marija Kovačević, Ivica Rajkovača, Matej

Galić, Ivana Galović, Viktorija Barić, Ivona Krajinović i, naravno, sam Krunoslav Siroglavić. U programu su mjesto našle najpopularnije pjesme s hrvatske duhovne scene koje su spretno najavljivali voditelji Miroslav Paulić i Lea Glasnović. Tijekom programa Mateja Legac iz katedralne župe pročitao je poticajni ulomak homilije koju je sv. Ivan Pavao II. uputio mladima na Svjetskom danu mladih

u Rimu 2000. godine, a koji su tom prigodom uistinu posvjedočili kako su živi udovi Kristove Crkve.

Radosno slavljenje završilo je pjevanim ulaskom u Katedralu na noćno euharistijsko klanjanje u kojem su potom sudjelovali mladi iz svih dekanata Požeške biskupije i članovi molitvenih zajednica.

SREDIŠNJE SLAVLJE TREĆEG EUHARISTIJSKOG KONGRESA PRIGODOM 20. OBLJETNICE POŽEŠKE BISKUPIJE

Euharistija – najdragocjenije što Crkva ima u svom povijesnom hodu

Središnjim kongresnim euharistijskom slavljem, kojeg je pred više tisuća vjernika iz svih krajeva Požeške biskupije na katedralnom Trgu predvodio umirovljeni krakovski nadbiskup kardinal Stanisław Dziwisz, proslavljena je 20. obljetnica uspostave Požeške biskupije i ređenja njezina prvog biskupa msgr. Antuna Škvorčevića.

Uz mjesnog biskupa; domaćina i slavljenika, koncelebrirali su kardinal Vinko Puljić; vrhbosanski nadbiskup s ostalim biskupima iz Bosne i Hercegovine, biskup Adolfo González Montes iz Almerije u Španjolskoj, biskup György Udvardy i Mihály Mayer iz Pečuha u Mađarskoj, biskup Stanislav Lipovšek iz Celja u Sloveniji, biskup Ivan Penzeš iz Subotice i Đuro Gašparović iz Srijemske Mitrovice u Srbiji te većina hrvatskih biskupa. Kao uzvanici na slavlju nazočili su izaslanici pakračko-slavonskog episkopa Jovana Čulibrka, predsjednika Mešihata Islamske zajednice u Republici Hrvatskoj muftije dr. Aziza Hasanovića te brojni uglednici iz društvenog i političkog života među kojima su bili Mate Granić, izaslanik predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar Kitarović, zastupnici u Hrvatskom saboru, požeško-slavonski župan Alojz Tomašević kao izaslanik predsjednika

Hrvatske vlade Andreja Plenkovića, gradonačelnici predvođeni požeškim gradonačelnikom Darkom Puljašićem, brojni načelnici općina s područja Požeške biskupije, predstavnici Hrvatske vojske, Hrvatske policije i napose brojni hrvatski branitelji te kulturno-umjetnička društva i druge organizacije s područja Požeške biskupije.

Dolazak kipa Gospe Voćinske

Svetoj je misi prethodio hodočasnički program pred likom Gospe Voćinske koji su u procesiji od Trga Svetog Trojstva nosili vjernici voćinske i đulovačke župe u zajedništvu s ostalim vjernicima. Marijanska pobožnost pod nazivom *S Marijom – euharistijskom ženom*, kako ju je nazvao sv. Ivan Pavao II., nastavila se na kongresnom prostoru gdje je i postavljen lik Gospe.

Na početku euharistijskog slavlja saboru, požeško-slavonski župan Alojz Tomašević kao izaslanik predsjednika

PORUKA SVETOGA OCA

Dijeleći radost slavlja 20. obljetnice utemeljenja Požeške biskupije i Vašega imenovanja za njezina prvog biskupa, Sveti Otac Franjo upućuje najljepše čestitke Vama, preuzvišeni gospodine, i svim vjernicima, sa željom da obnovljenom snagom izgrađujete biskupijsku zajednicu ujedinjenu u vjeri, nadi i ljubavi.

Sveti se Otac preporuča u trajnu molitvu za njegovu osobu te zazivajući darove Duha Svetoga na obnovljeni put vašeg zajedništva rado podjeljuje zatraženi apostolski blagoslov svim sudionicima Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa i onima koji su povjereni Vašoj biskupskoj skrbi.

POZDRAVNI GOVOR BISKUPA ANTUNA

Za dva dana navršit će se dvadeset godina kako je odlukom pape Ivana Pavla II. pod geslom *Krist danas i uvijek* uspostavljena Požeška biskupija. Okupili ste se danas iz svih župa naše mjesne Crkve u Požegi da biste se Trećim biskupijskim euharistijskim kongresom pod geslom *Krist danas i uvijek, naša nada, aleluja* spomenuli toga događaja. Čitam vam na licima ono što ste u svojim vjerničkim srcima donijeli na ovo slavlje - oduševljenost Isusom Kristom koji je za vas umro i pobijedio smrt i čiju ljubav slavite u svetoj misi i njome se u pričesti hranite da biste i vi s njime bili pobjednici u našim hrvatskim i slavonskim tugama, radostima i nadama. *Krist danas i uvijek, naša nada, aleluja!* U toj nadi pozdravljam te, Crkvo požeška,

tvoje svećenike i đakone, redovnike i redovnice, vjeroučitelje i bogoslove, djecu i mlade, obitelji i starije, napose siromašne i bolesne, sve koji u našim župama ispovijedaju ime Isusa Krista i u njemu izgrađuju svoju sadašnjost i budućnost. Svima vam čestitam 20. obljetnicu uspostave Požeške biskupije! Ovo naše slavlje na svoj način nastavak je Euharistijskog kongresa kojeg je u Požegi prije 80 godina predvodio bl. Alojzije Stepinac pokrenuvši euharistijsku duhovnost ugrađenu u našu mladu mjesnu Crkvu. Hvala ti, blaženi Alojzije!

Braćo i sestre! Radujem se što nas sv. Ivan Pavao II. iz vječnosti hrabri u našim nadama. Na ovom svetom skupu, zajednički i jednostavno, svjedoči-

mo našem svetom Utemeljitelju duboku zahvalnost i povjeravamo njegovu zagovoru daljnji hod naše mjesne Crkve. S nama danas moli i predsjedava ovom slavlju najbliži suradnik i supatnik svetoga Pape kardinal Stanisław Dziwisz.

Uzoriti gospodine Kardinala! Nakon sinoćnje dobrodošlice koju sam Vam izrekao na otvorenju Kongresa i danas Vam u ime svega nazočnog Božjeg naroda upućujem srdačne pozdrave pune poštovanja! Zahvaljujem Vam što nam svojim pohodom Požegi u ovom svečanom trenutku gotovo opipljivo približavate sv. Ivana Pavla II. čija je očinska ljubav utkana u našu domovinsku Crkvu, a prijateljstvo neizbrisivo upisano u slobodu i dostojanstvo Republike Hrvatske. Dobro nam došli!

Visoki uzvanici

Radost našega kongresnog zajedništva uveličava svojim sudjelovanjem na slavlju kardinal Vinko Puljić s drugim biskupima iz Bosne i Hercegovine, biskup Adolfo González Montes iz Almerije u Španjolskoj, biskupi György Udvardy i Mihály Mayer iz Pečuha u Mađarskoj, biskup Stanislav Lipovšek iz Celja u Sloveniji, biskup Ivan Penzeš iz Subotice i Đuro Gašparović iz Srijemske Mitrovice u Srbiji te većina naših hrvatskih biskupa na čelu s predsjednikom Hrvatske biskupske konferencije Želimirom Puljićem. S njima su i generalni vikari koji zastupaju svoje dijecezanske biskupe spriječene biti danas s nama u Požegi te tajnik Hrvatske biskupske konferencije. Pridružili su nam se i redovnički provincijali te vrhovne i provincijalne poglavariče. Svima im upućujem izraze bratske dobrodošlice sa zahvalnošću

na pažnji koju su nam iskazali sudjelovanjem na slavlju. Osobit pozdrav upućujem Januszu Blachowiaku; tajniku Apostolske nuncijature u Zagrebu, izaslaniku Giuseppea Pinta, novoga nuncija u Republici Hrvatskoj. Osjeća je radosti i izraze dobrodošlice svjedočim njegovoj preosvećenosti g. Jovanu Čulibrku, pakračko-slavonskom episkopu. Ekumensku širinu ovom slavlju dao je i Njegova Svetost, carigradski patrijarh Bartolomej koji nam je u svojoj pisanoj čestitci izrazio „svoje najbolje želje i molitve za uspjeh Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa“. Pozdravljam muftiju dr. Aziza Hasanovića, predsjednika Mešihata Islamske zajednice u RH, glavnog rabina u Republici Hrvatskoj g. Luciana Mošu Prelevića te sve druge cijenjene uzvanike iz domovine i inozemstva koji su se s prijateljskim raspoloženjem odazvali na naš poziv i pridružili ovom slavlju.

Uzoriti gospodine Kardinala! Zahvaljujem Vam što nam svojim pohodom Požegi u ovom svečanom trenutku gotovo opipljivo približavate sv. Ivana Pavla II. čija je očinska ljubav utkana u našu domovinsku Crkvu, a prijateljstvo neizbrisivo upisano u slobodu i dostojanstvo Republike Hrvatske. Dobro nam došli!

S osobitim poštovanjem pozdravljam nositelje javnih dužnosti u Republici Hrvatskoj - dr. Matu Granića; izaslanika predsjednice Republike Hrvatske gospođe Kolinde Grabar Kitarović, saborske zastupnike, požeško-slavonskog župana Alojza Tomaševića; izaslanika predsjednika Hrvatske vlade Andreja Plenkovića, predstavnike pojedinih ministarstava, župane, gradonačelnike predvođene požeškim gradonačelnikom Darkom Puljašićem, brojne načelnike općina s područja Požeške biskupije, predstavnike prosvjetnih, znanstvenih, zdravstvenih, kulturnih i drugih ustanova.

S nama su i predstavnici Hrvatske vojske, Hrvatske policije i napose brojni hrvatski branitelji te kulturno-umjetnička društva i druge organizacije s područja Požeške biskupije koje sve od srca pozdravljam.

Nismo sami

Braćo i sestre! Pred nama je lik Gospe Voćinske koji vjernicima naše drage Slavonije stoljećima svjedoči kako nismo sami na putu te da Isus Krist, pobjednik nad smrću, sjedinjuje naše patnje sa svojima te im daje smisao. On će nas snagom svoga Duha u ovoj euharistiji duboko povezati u jedno, očitovati i ostvariti zajedništvo naše Biskupije u krilu jedne, svete, katoličke i apostolske Crkve kojoj u ljubavi predsjedava nasljednik sv. Petra u Rimu. Želio bih posvjedočiti odanost papi Franji i zahvaliti mu što nam je za ovu prigodu preko svoga državnog tajnika kardinala Pietra Parolina uputio poruku. Molim msgr. Janusza Blachowiaka, tajnika Apostolske nuncijature da je pročita. [Tajnik apostolske nuncijature čita poruku Svetoga Oca]

Pozivam vas, draga braćo i sestre, da otvorite sve registre vašega vjerničkog srca te iskazete zahvalnost Isusu Kristu za ljubav kojom nas trajno pohađa u presvetoj euharistiji, da se poklonite njegovoj prisutnosti u Presvetom Oltarskom Sakramentu te ga molite da sva-ko naše požeško, slavonsko, hrvatsko srce još snažnije ispuni ljubavlju s križ, pobjednikom nad smrću, kao Božji zalag svih naših nadi i pobjede u svakoj, a napose smrtnoj bitci. *Krist danas i uvijek naša nada, aleluja!*

Braćo i sestre, ovdje se na Trećem biskupijskom euharistijskom kongresu možemo i trebamo zapitati: koje mjesto u našem osobnom, obiteljskom i društvenom životu zauzima euharistija? Živimo li doista s euharistijom? Je li ona u središtu našega vjerskog i svakodnevnog života?

Znak zahvalnosti

Iskazavši čast kađenjem oltara i Gospi-nog lika predvoditelj Stanisław Dziwisz započeo je svetu misu. Nakon naviještene Božje riječi prigodnom homilijom na hrvatskom jeziku obratio se brojnim vjernicima. Iako je kardinal propovijedao tečnim hrvatskim jezikom, dio homilije pročitao je generalni vikar Požeške biskupije Josip Krpeljević.

PROPOVIJED KARDINALA STANISŁAWA DZIWISZA

Draga braćo i sestre u Kristu, našem raspetom i uskrslom Gospodinu!

1. Dirnuta srca stojim pred zajednicom Crkve okupljene u Požegi, na Trećem biskupijskom euharistijskom kongresu koji je istodobno velik znak zahvalnosti Bogu za 20 godina opstojnosti ovdašnje Biskupije. Zahvaljujem vašemu biskupu ordinariju Antunu što me pozvao na ovu svečanost.

Donosim vam pozdrave i dar molitve poljske Crkve, osobito krakovske. Iz te je Crkve ponikao i u njoj je u svećeničku službu pozvan bio Karol Wojtyła koji je poslije postao i njezinim pastir, a 16. listopada 1978. godine rimskim biskupom i pastir cijele Crkve. Među mnogim odlukama koje je Ivan Pavao II. donio tijekom svoga pontifikata, bila je i odluka o utemeljenju Požeške biskupije koja je zapisana u Apostolskoj konstituciji *Praeclarum evangelizationis opus* 5. srpnja 1997. godine.

Posve točno, dakle, Ivana Pavla II. držite utemeljiteljem vaše Biskupije. Imenovao je i prvoga pastira Biskupije, biskupa Antuna, kojemu danas upućujemo najbolje želje u povodu 20. obljetnice biskupske službe. Želimo mu da njegovo požrtvorno pastirsko služenje donese obilan plod vjere, nade i ljubavi, podsjećajući sve nas na dvanaest zlatnih klasova s njegova biskupskoga grba.

2. Osobno sam vam veoma zahvalan za topla sjećanja na svetoga Ivana Pavla II. On se duboko urezao i u moj svećenički život od samoga njegova početka. Gotovo četrdeset godina služio sam uz njega, prvo u Krakovu, a potom i u Vatikanu. Pratio sam ga u svakodnevnom služenju, bio uz njega u svakodnevnom poslu. Dijelio sam s njim radosti i brige njegove pastirske službe, bio s njim do kraja. Pratio sam ga na svim njegovim međunarodnim apostolskim putovanjima, kojih je bilo stotinu i četiri, te sam tako posjetio i vašu prelijevu zemlju, divio se vjeri hrvatskoga naroda kao i njegovoj odanosti Crkvi i nasljedniku svetoga Petra. Hrvatska je oduvijek bila duboko prisutna u srcu Ivana Pavla II., osobito tijekom teških

devedesetih godina prošloga stoljeća kada se borila za mjesto koje joj pripada u obitelji suverenih država. Uvjeran sam da danas sv. Ivan Pavao II. odozgo gleda našu euharistijsku svečanost u Požegi, raduje se i svim nas srcem blagoslivlja!

3. Maloprije pročitani ulomak iz evanđelja poziva nas da mislimo i srcem posegnemo za izvorom naše vjere, da pogledamo što je to euharistija kao dar Isusa Krista Crkvi – zajednici njegovih učenika kojoj i mi imamo povlasticu pripadati. Evanđelje nam približava lik Učitelja iz Nazareta koji je putovao po bliskoj mu Galileji učeći mnoštvo, najavljujući blizinu Kraljevstva Nebeskoga te pozivao na obraćenje i vjeru u Radosnu vijest. A najvažnija Radosna vijest bio je – i jest – On sam – Sin Božji koji je sišao s nebesa i postao čovjekom za nas ljude i radi našega spasenja. Bog je uistinu tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. (Iv 3, 16) Isus je ulazio u srca ljudi. Odgovarao je na najdublje čovjekove čežnje u njegovoj potrazi za smislom života i ljubavi, za smislom patnje i za nadom. Ljudi su slušali Isusa koji je istinitost izgovorenih riječi potvrđivao izvanrednim znakovima. Među ostalim, znak je bio i kada je nahranio golemo mnoštvo koje ga je slušalo na obali Tiberijskoga jezera premda je na raspolaganju imao samo pet ječmenih hljebova i dvije ribe. Svi su se nasitili, a preostalim komadićima kruha napunjeno je još dvanaest košara. Bilo je to očito čudo. Bio je to znak koji je najavljivao još veću i još nezamislivu stvarnost nazvanu euharistijom.

4. Isus nije htio biti samo filantrop, bilo mu je to premalo. Uistinu, nikada nije prolazio ravnodušno pokraj gladna čovjeka, čovjeka koji pati, koji je bolestan, gubav, slijep, nepokretan. Isus se svaki put prignuo nad ljudskom bijedom koje nikada nije nedostajalo kao ni u našem nemirnom svijetu. No radilo se o nečemu puno većem.

Htio je, i zato je došao na svijet, da radikalno i jednom zauvijek uredi ono što je najvažnije za čovjeka na zemlji. Postao je jednim od nas da bi pomorio nebo i zemlju, izveo nas iz doline smrti i otvorio nam put u Kraljevstvo vječnoga života i ljubavi; Isus Krist htio je utažiti najveću čovjekovu glad. Htio je utažiti našu glad za Bogom, našu glad za životom koju nitko i ništa ne može uništiti.

Postao je za nas Kruhom živim kako mi na našem hodočašću u Božje Kraljevstvo ne bismo putem zastali. Evo kako je On opisao svoj dar: „Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta.“ (J 6, 51) Kako oni koji ga slušahu nisu razumjeli tih riječi, Isus im ponovi još jasnije: „ (...) ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! Tko blaguje tijelo moje i pije krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. [...] Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. Tko jede ovaj kruh, živjet će uvijek.“ (Iv 6, 53-54. 58)

Nama, braćo i sestre, odgajanima u vjeri Crkve koja živi euharistijom već dvije tisuće godina, lakše je prihvatiti Isusove riječi i dar koji su te riječi najavile. Znamo, naime, da je dan uoči svoje muke, tijekom posljednje večere, Krist u prisutnosti svojih učenika ustanovio ranije najavljivanu euharistiju. U ruke je uzeo kruh i lomeći ga rekao: „Uzmite i jedite, ovo je Tijelo moje koje će se za vas predati.“ Tako je uzeo i kalež s vinom govoreći: „Uzmite i pijte, ovo je kalež moje Krvi [...] koja će se proliti za vas na otpuštenje grijeha“. I dodao: „Ovo činite meni na spomen“. Te su riječi dobile puno značenje kada je Isus za nas umro na križu i prolio svoju presvetu krv za spasenje svijeta, za spasenje svakoga od nas!

5. Drage sestre, draga braćo, utemeljitelj vaše Biskupije sv. Ivan Pavao II. bio je čovjek euharistije. Govorim o tome s punim uvjerenjem kao dugogodišnji neposredni svjedok njegova života, molitve i služenja Crkvi.

Svakodnevno sam viđao s kakvim je dubokim osjećajem slavio svetu misnu žrtvu. Nikada nije propustio svetu misu tijekom 59 godina svojega služenja. Na vlastite smo oči vidjeli s kakvom je sabranošću predvodio svetu misu za mnoštvo vjernika okupljenih oko oltara u Vatikanu te tijekom njegovih mnogobrojnih apostolskih putovanja među kojima su i ona u Hrvatsku. Ivan Pavao II. provodio je duge sate klanjanja pred Presvetim Sakramentom tijekom svoga svećeničkoga života. U kapeli krakovskih biskupa svakodnevno je provodio nekoliko prijedodnevni sati pred tabernakulom moleći se, razmatrajući, pripremajući svoje propovijedi i govore, članke i knjige. Bilo je to njegovo svakodnevno iskustvo. Bilo je to njegovo euharistijsko okruženje. Bio je to izvor iz kojega je crpio da bi svojim učenjem obožatio Božji narod, unio u njegov život svjetlo, pobudio nadu u ljudskim srcima.

Činio je to i kad su se Poljska i druge europske zemlje, među njima i Hrvatska, borile protiv lažne i bezbožne komunističke ideologije koja je ljudima obećavala raj na zemlji, a ostavila materijalne i duhovne ruševine. Nema sumnje da je sveti Papa uvelike pridonio kako bi naše zemlje ponovo zadobile svoju slobodu i suverenitet, a pritom nije raspogao nikakvom vojskom. Njegovo je oružje bila riječ istine o Bogu i o čovjeku stvorenome na sliku i prilik Božju koji je pozvan na život po Bogu, po ljubavi.

6. Ivan Pavao II. ostavio je Crkvi golemo bogatstvo svojega učenja sadržanoga u tisućama kateheza, propovijedi i govora, u mnogobrojnim nagovorima i apostolskim pismima. Vrijedi posezati za njegovim učenjem. Osobito je značajno što je posljednju, četrnaestu encikliku svoga pontifikata posvetio euharistiji. To encikliku možemo smatrati svojevrsnim testamentom koji je Papa ostavio prije odlaska u vječnost.

Dokument započinje glasovitim riječima: „Crkva crpi svoj život iz euharistije. Ova istina nije jednostavno izražaj svakodnevnog iskustva vjere, nego sažetak središnjeg otajstva Crkve“. Na sljedećim stranicama enciklike *Ecclesia de Eucharistia* Papa piše da euharistija „sjedinjuje nebo i zemlju“ i da je

ona kao „spasenjska prisutnost Isusa u zajednici vjernika i njena duhovna hrana, nešto najdragocijnije što je Crkva mogla imati u svom hodu kroz povijest“ (usp. br. 1. 8-9).

Braćo i sestre, ovdje se na Trećem biskupijskom euharistijskom kongresu možemo i trebamo zapitati: koje mjesto u našem osobnom, obiteljskom i društvenom životu zauzima euharistija? Živimo li doista s euharistijom? Je li ona u središtu našega vjerskog i svakodnevnog života? Pomaže li nam u svakodnevnom životnim izborima? Pomaže li nam da izaberemo pošten posao i preuzmemo odgovornost?

Osnažuje li naše bračne veze? Sjedinjuju li se naše obitelji i župe kako bi postale zajednicama dobra i ljubavi, bratstva i služenja? Slušali smo danas riječi apostola Pavla: „Kruh koji lomimo – nije li zajedništvo tijela Kristova? Budući da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi; ta svi smo dionici jednoga kruha! (1 Kor 10, 16-17)

Taj Kruh, Živi Kruh, temelj je našega zajedništva. Taj Kruh gradi i ujedinjuje Crkvu obuhvaćajući sve narode, kulture i jezike. Taj nam Kruh pomaže pobijediti podjele koje još postoje u Europi kako ne bismo gradili nove zidove, nego se strpljivo trudili nadilaziti sve granice pokazujući tako svoju gostoljubivost i kako bismo pomogli svim progonjenima koji u nas traže utočište i kruh. Kakvo li su nam sjajno svjedočanstvo zajedništva svjedočili mladi tijekom prošlogodišnjega Svjetskoga dana mladeži u Krakovu okupljeni oko svetoga oca Franje! Koristim ovu prigodu da zahvalim Crkvi u Hrvatskoj na njezinu sudjelovanju u toj velikoj svečanosti vjere. Ne zaboravimo nikada kako je mnoštvo od dva milijuna mladih adoriralo u tišini pred Presvetim Sakramentom tijekom subotnjega noćnoga bdijenja u blizini Krakova.

7. Gospodine Isuse Kriste – Kruše živi, Ti koji si hrana za nas, putnike u hodu prema vječnosti! Zahvaljujemo Ti za neprocjenjiv Dar Tvoje ljubavi. Zahvaljujemo Ti što si uvijek s nama, sve do svršetka svijeta.

Ostani s nama u našim radostima i tugama, u našim čežnjama i nadanjima. Učini da se nikada ne osjećamo samodostatnima, da uvijek budemo gladni Božje riječi, i gladni Kruha koji daje život vječni. Molimo Te, osnaži naše obitelji, kako bi bile zajednice ljubavi i života. Povjeravamo Ti naš mladi naraštaj, da ustraje u vjeri očeva. Povjeravamo Ti naše bolesne, starije osobe i sve one koji trpe – budi njihova snaga i nada. Povjeravamo Ti one koji obnašaju vlast, da je smatraju služenjem i trude se uvećati zajedničko dobro. Povjeravamo Ti našega papu Franju, našega biskupa Antuna i sve biskupe svijeta, kako bi bili vjerni sluge euharistije i mudro vodili Božji narod putem spasenja. Molimo Te da u našem nemirnom svijetu zavlada mir, osobito na Bliskome istoku i u bratskoj Ukrajini. Danas ti, Isuse Kriste, svi mi širom otvaramo vrata naših srdaca, kako nas je zamolio sveti Ivan Pavao II. I s vjerom ponavljamo geslo Euharistijskoga kongresa: *Krist danas i uvijek, naša nada, aleluja! Amen!*

U nastavku euharistijskoga slavlja predstavnici deset dekanata Požeške biskupije prinijeli su unaprijed prikupljeni novčani prilog iz svih župa za izgradnju kuće samohrane majke s troje djece, a za istu su svrhu i vjernici prilikom euharistijskog slavlja mogli dati svoj prilog i posvjedočiti karitativnu i djelatnu ljubav prema potrebnima.

Nakon poprične molitve predvoditelj slavlja na oltar je izložio Presveti Oltarski Sakrament kojemu su vjernici iskazali štovanje evandeoskim poklicima i pjesmom koju je za vrijeme cijeloga slavlja predvodio zbor sastavljen od gotovo pet stotina pjevača iz župnih zborova Požeške biskupije, a njima se pridružio i Oratorijski zbor crkve sv. Marka *Cantores sancti Marci*. U euharistijskoj pobožnosti predstavnički su sudjelovali vjernici svih dekanata Požeške biskupije, a na samom završetku prije zahvalnog himna *Tebe Boga hvalimo* požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je molitvu poklona, zahvalnosti i predanja Isusu Kristu, prisutnome u Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Ivica Šebelić iz Siča

- Svečanosti Euharistijskog kongresa u Požegi radosno je nazočilo i nas dvadeset i dvoje iz KUD-a "Radnje" iz Siča. Darija Luketić i ja sudjelovali smo i u prinosu darova te prinijeli dar Novokapelačkog dekanata. Bila nam je to velika čast i radost kao članovima društva i vjernicima. Mene se osobito dojmilo biti djetelom tako velikog događaja.

Loše vrijeme nije nas spriječilo u ushićenom raspoloženju jer mi smo hodočastili srcem i voljom i jako smo ponosni na našu Biskupiju.

Moram istaknuti kako nismo prvi puta na euharistijskom kongresu; KUD „Radnje“ sudjelovalo je i u održajima Euharistijskih kongresa 2000. i 2007. godine, a bili smo i na otvaranju Jubihejske godine milosrđa, više puta na svećeničkim ređenjima i slično. Kao što znate, bogati smo prekrasnim, raskošnim nošnjama svoga sela i kraja pa osjećamo dužnost i obvezu uveličati euharistijska slavlja u našem selu, novokapelačkoj župi i Požeškoj biskupiji.

Nije nimalo lako, pogotovo djevojkama i ženama, ustati u pet sati, spremati se i najmanje do popodne stajati u nošnji, ali žrtva nije uzaludna. Sa svakog svečanog misnog slavlja vraćamo se duhovno ispunjeni i sretni pa je tako bilo i na 20. obljetnici naše Biskupije.

Evica Kraljić, Nova Gradiška

“Sretna sam što imamo svoju Biskupiju, svoga biskupa Antuna, što smo zajedno i s puno ljubavi u srcima proslavili vrhunac biskupijske svečanosti, a to je 20. godina od osnutka iste.

Bila sam radosna što sam sudjelovala na toj proslavi premda je kiša neumorno padala i zalijevala nas svojim kapima. I tako hladna i dosadna, nije mogla poremetiti moju znatiželju, moju radost što sam tih nekoliko sati provela s Gospodinom u Njegovoj slavi, u rasutoj ljubavi naše drage Majke Marije koja nam je svojom prisutnošću grijala razdragana srca. Sve je bilo tako svečano i veličanstveno; od same propovjedi, mnoštva dragih i poštovanih svećenika, malih i velikih ministranata kojima nije smetala hladna kiša pa sve do mnogobrojnih vjernika koji su iz svih župa Biskupije došli dostojno obilježiti ovaj svečani jubilej.

Kada sam dolazila u Požegu, mislila sam kako zbog kiše neću moći sjediti, kako će me noge jako boljeti i tko zna hoću li izdržati tijekom cijelog misnog slavlja. Ali na kraju svete mise niti su me noge boljale, niti mi je kiša pobrkala misli, niti sam se osjećala iscrpljeno i umorno. Kao da je dragi Bog poslao anđele čuvare da me hrabre, da mi daju snagu; ja sam puna neke tihe sreće i nekog ispunjenja unutrašnjosti ponosna i sretna otišla svoje domu usput dijeleći blagoslove koje sam primila onima koji nisu mogli svjedočiti ovom divnom događaju.”

Goran Kovačević, KUD Orljava

Goran Kovačević, sadašnji predsjednik Kulturno-umjetničkog društva "Orljava", na dan uspostave Požeške biskupije i ređenja prvog požeškog biskupa prisustvovao je svečanosti kao član istoga društva. Slavlju je prisustvovalo dvadesetak članova KUD-a u narodnim nošnjama.

- Išli smo u procesiji i to je za mene bio jako lijep događaj, naročito jer je to nešto novo što još nismo vidjeli i čemu nismo prisustvovali. Pamtim da je dan bio lijep, bilo je puno vjernika, a onda i velik broj biskupa i nadbiskupa te drugih gostiju. Sam čin bio je posebno svečan, nekako znakovit. Uspostavljala se nova mjesna Crkva, ovdje u našoj blizini. Ja sam to doživio kao novi oblik blizine Boga i vjere - rekao je Goran.

- Sada, 20 godina kasnije, osim kiše, sve je bilo ponovo lijepo. Nije mi smetala zapravo ni kiša. Ako si vjernik i znaš zbog čega si došao, ni kiša nije problem. Inače, ovih 20 godina nekako su mi brzo prole-tjele i sad kad razmišljam, vidim koliko je toga puno napravljeno. Izgradilo se i uredilo dosta toga; crkve, muzej, katedrala, a osnovane su i razne biskupijske institucije kao npr. katoličke škole. Meni je to kao vjerniku sve bitno, ali mislim da je bitno i za našu cijelu sredinu - rekao je Goran dodavši kako mu je jedino žao što sa svojim folkloristima nije mogao ići na biskupijsko hodočašće u Rim godinu dana nakon svečanosti uspostave Biskupije.

Dar kardinalu Dziwiszu

Biskup Antun Škvorčević uručio je kardinalu Dziwiszu kip u bronci svetog Ivana Pavla II. kojeg je izradila ak. kiparica Marija Ujević Galetović.

Kongresne spomen-medalje

Svi posebni uzvanici na Kongresu primili su kongresnu spomen medalju na dar koju je za tu prigodu izradila Požeška biskupija

Izložba fotografija »Dvadeset godina Požeške biskupije«

Uz 20. obljetnicu Požeške biskupije priređena je izložba fotografija pod nazivom *Dvadeset godina Požeške biskupije 1997. – 2017.* koja je postavljena u zgradi Katoličke osnovne škole u Požegi. Fotografije su popraćene kratkim tekstovima. Izložba je podijeljena u deset cjelina odnosno tema: utemeljenje i uspostava Požeške biskupije; prvi požeški biskup msgr. dr. Antun Škvorčević; sjedište Požeške biskupije i njezin teritorijalni ustroj te stolna crkva; crkva sv. Lovre i požeški kaptol sv. Petra; Caritas Požeške biskupije; odgojno-obrazovna djelatnost; kulturna djelatnost; svetišta Požeške biskupije; biskupijska hodočašća u inozemstvo i euharistijski kongresi u Požeškoj biskupiji.

Izložbu su priredile Nikolina Mandić, knjižničarka u biskupijskoj knjižnici, i s. Karolina Mićanović, vjeroučiteljica.

– Nije bilo jednostavno iz bogatog, raznolikog i osebujnoga života i djelovanja Požeške biskupije i njezina prvog biskupa dr. Antuna Škvorčevića kroz dvadeset godina izdvojiti najvažnije segmente i prikazati ih u dvadesetak okvira i nekoliko tekstova. Ipak, izabrali smo ono najvažnije te fotografijama i kratkim tekstovima pokušali prikazati bogatstvo djelovanja ove mlade Biskupije. Radeći ovu izložbu u srcu se budi izraz velike zahvalnosti Bogu za milosni dar nove Biskupije u ovom dijelu naše domovine te zahvalnost njezinu utemeljitelju svetom papi Ivanu Pavlu II. – istaknula je s. Karolina Mićanović.

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija • GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Romana Thür • GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak • TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047
ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega • Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com